

התנהגות שאינה הולמת (בד"מ 12/05):

העובדת המועסקת בביה"ח וולפסון שימשה בין היתר כיועצת משפטית לוועדת הרכישות של ביה"ח. בעקבות חשדות לעבירות שוחד בקרב עובדי ביה"ח, נפתחה חקירה פלילית, כאשר המנהלת האדמיניסטרטיבית של ביה"ח נחקרה בחשד לביצוע עבירה ואילו העובדת מסרה עדות במשטרה.

בעיתון "ידיעות אחרונות" פורסמה כתבה בה פורטו החשדות נגד המנהלת האדמיניסטרטיבית, ולנוכח הכתבה, האחרונה יצרה קשר טלפוני עם העובדת ושאלה אותה שאלות הנוגעות למושגים משפטיים שעלו מאותה כתבה. העובדת נתחה את מהותם של המושגים המשפטיים למרות שמסרה עדות במסגרת החקירה.

לאור התנהגותה, הורשעה העובדת בכתב תובענה בכך שביום 15.7.00 סמוך לאותה עת שמסרה הודעות במשטרה, שוחחה עם המנהלת האדמיניסטרטיבית אודות כתבת התחקיר שפורסמה בעיתון "ידיעות אחרונות" ובה פורטו החשדות ולבקשת האחרונה ניתחה העובדת מבחינה משפטית את תוכן הכתבה.

ביה"ד התייחס לתכלית של אמצעי המשמעת:

אמצעי המשמעת מוטלים ע"י ביה"ד לצורך הגנה על השירות הציבורי, על תדמיתו בעיני הציבור וכדי להרתיע עובדים אחרים שלא ייכשלו במעשים דומים. ביה"ד הפנה לבג"צ 669/86 - יעקב רובין נ' מנחם ברגר ו-8 אח' שם הדגיש ביהמ"ש העליון את מהותו של עובד הציבור: איש הציבור הוא נאמן הציבור. לא לעצמו הוא פועל, אלא למען האינטרס הציבורי הוא פועל.

וגם

בעש"מ 4411/99 - מדינת ישראל נ' אשר אלקלעי: הציבור זכאי לכך שעובדי המדינה, הפועלים מטעמו ולמענו, יהיו אנשים אמינים והגונים. אמון הציבור בשירות המדינה, ושיתוף הפעולה בין הציבור לבין השירות, תלויים בכך. האמון ושיתוף הפעולה עלולים להתערער אם יתברר לציבור כי עובד המדינה, העומד עליו לשרתו, עבר עבירה שיש עמה קלון.

ביה"ד התייחס להפרתו של סעיף בכללי האתיקה:

סעיף 1.02: עובד המדינה ינהג בדרך ההולמת את מעמדו, תפקידו וחובותיו כעובד המדינה. הוראה זו חלה אף על התנהגות שאינה קשורה בתפקידו.

ביה"ד הרשיע את העובדת בהתנהגות בלתי הולמת העלולה לפגוע בתדמיתו ובשמו הטוב של שירות המדינה.

ביה"ד גזר את דינה של העובדת והטיל עליה את אמצעי המשמעת של התראה.